

Boroevics hadseregfelügyelő levele.

Szeptember 7-iki kelettel levelet irt Boroevics Szvetozár volt kassai hadtestparancsnok Kassa vár plébánosának, Konrády Lajos prépost-kanonokhoz, aki azelőtt maga is tábori lelkész volt. A levelet szóról-szóra alább adjuk:

Kedves Barátom! Bucsuzásunk alkalmával Ön nekem szerencsét kívánt. Kívánsága teljesült. A 6. hadtest hétnapos gyilkos csatában győzött és magatartásával elévülhetetlen dicsőséget szerzett. Majd ha a háborúnak vége lesz, csak akkor fogja meg tudni a világ, hogy a 6. hadtest a háboruban mit cselekedett. Sajnos, hogy ez nem történetett áldozatok nélkül, melyeket senki jobban nem fájlalhat, mint én. Önt hivatása a vigasztalásra predesztinálja; mondja meg az özvegyeknek és árváknak, hogy az áldozat nem volt hiába, mert bőségesen megtermi hazánk új virágzását. A győzelem után, majdnem még a harctéren, hadseregparancsnokká lettem kinevezve s hadtestemet át kellett adnom. Bárminő nagy is a kitüntetés, örömet lehangolta az, hogy a 6. hadtest derék csapatait, melyeket én neveltem és melyeken szívem minden szálával csüggök, el kellett hagynom, hogy egy hadsereget vegyek át. Azzal vigasztalom magamat, hogy a jó Isten rendelte ezt így s ő tudja, hogy miért. Ma új csata kezdődött, minden jól megy. Lépjen fel tisztének minden tekintélyével netaláni híresztelések ellen, melyeket tétlen emberek találnak ki és terjesztenek messze a lőtávoltól. Legteljesebb bizalommal jósolhat mindenütt szerencsés végkifejlést. Régi barátsággal szívélyesen üdvözli Boroevics Szvetozár.

Szerbia megerősíti a bolgár határ mentét.

Szaloniki, szeptember 16. A Macedónia című lap jelentése szerint Szerbia a bolgár határ mentén erődítési munkákat végez. Szultán-Tepe és Kara-Tepe környékén sáncokat emelnek és megerősített táborhelyeket építenek. Ezeket az építési munkákat kizárólag Macedónia bolgár lakosságával végeztetik.

A MONARCHIA, NÉMETORSZÁG MEG A KAPITULÁCIÓ.

Konstantinápoly, szeptember 16. A kapitulációk eltörléséről szóló rendelet október 1-én életbelép. A rendelet életbelépésének akadálya nincs, mert a német és az osztrák-magyar nagykövet *kormányaiuk nevében hozzájárultak a kapitulációk eltörléséhez.*

VENIZELOSZ ÁLNOK TÖREKVÉSE.

Szófia, szeptember 16. A Politika jelenti szaloniki-i kivételes helyről, hogy Szalonikiban a múlt héten vált köztudomásúvá, hogy Politis és Zaimis görög követeknek Talaat béggel folytatott tárgyalásai **nem jártak eredménnyel.** Mindenütt nagy levertség tapasztalható, minthogy háborus bonyodalomtól tartanak. Venizelosz a hármassánszónak való hathatós csatlakozásra törekszik. Lapja ujabbán ezt írja: „Konstantin király rokoni összeköttetései nem lesznek képesek arra, hogy a hellénizmus erejét befolyásolhassák”. A Nowa Ilithia úgy Streit dr. külügyminisztert, mint a királynét élesen megtámadta; a Makedonia vezércikkben foglalkozik Görögországnak a hármassánszónak való helyzetével és véleménye szerint „idegeneknek” nem volna szabad az állam politikájába beavatkozniok. Az „idegenek” alatt természetesen Streit dr. és a királyné értendők.

A szerb betörés visszaverésének részletei

Budapest, szeptember 16. A hadisajtószállásról a következő hír érkezett: Szerbia megkísérli most az osztrák-magyar csapatok vereségéről szóló hírek által hangulatot kelteni a külföldön. Ezzel szemben csak a hivatalos közleményekre kell utalnunk. Ezek szerint átléptük a Drinát és az ellenség minden arra irányuló kísérletét, hogy a Szerémségben és a Bánságban megvesse a lábát, teljesen megghusítottuk és visszautasítottuk. Höfer vezérőrnagy, a vezérkar főnökének helyettese. (Közl: a miniszterelnökség sajtóosztálya.)

Szerdai számunkban közöltük már a hadvezetőségnek hivatalos jelentését arról, hogy a Szerémségből és a Bánságból teljesen kiverjük a szerb csapatokat. Ma érkezett jelentéseink alapján módunkban van hitelesen ismertetni, hogy mi történt ezeken a veszélyeztetettnek hitt pozíciókon. Legerősebben karakterizálja a helyzetet az a nyilatkozat, amelyet Tisza István gróf a munkapárt helyiségében tegnap este tett, amikor a képviselők ezzel fordultak hozzá:

— Izgatottan várunk, kegyelmes uram. Annyi a különböző hír, hogy csak te oszlat-hatod el a nyugtalanságunkat. Mi van a déli harctéren?

Tisza elmosolyodott:

— Csodálom, — felelte — hogy ez a kérdés izgat benneteket. Ez már elvesztette az érdekességét! Magyarország területén ma már nincsen élő szerb katona.

A szerb betörés visszaverésének híre — mint tudósítónk jelenti — Zágrábban óriási lelkesedést keltett. Valamennyi lap különkiadásban tudatta az örömdetes hírt. Tegnap este a lakosság lelkes tüntető menetben járta be a várost és viharosan éljenzett a báni palota és a hadtestparancsnokság előtt. A várost kivilágították. A lakosság lelkesedésében a szerbség is osztozkodott. Azt az aránylag csekély kárt, amelyet a szerb betörés a Szerémségben okozott, most becsülik föl és a kárvallottak elhez mértén csakhamar teljes kártérítést kapnak.

November 1-én megszüntetik a kapitulációkat.

Bécs, szeptember 16. A Reichspost jelenti Konstantinápolyból: Törökország a négy nagykövetnek a kapitulációk megszüntetése ellen tett lépéseit visszautasította és a kapitulációk érvényének megszüntetésére ez év november 1-ét (európai naptár szerint) tűzte ki határnapul. Ezt az egy hónapi halasztást a tiltakozó hatalmak diplomáciai képviselői nem kielégítőnek és Törökország részéről hiányzó előzékenység jelének tekintik. A magas porta ezzel szemben rámutat a lakosság hangulatára, mely a kapitulációk megszüntetése elleni akció következtében még inkább a hármassánszónak ellen fordul.

KÖZLEGÉNY AZ ELESETT KAPITÁNYRÓL.

Sirva beszélte egy sebesült tizenhetes — kaposvári illetőségű — honvéd:

— A legjobban szeretjük az Illés kapi-

A szerbek átkeléséről különben Rumáról a következőket jelentik:

A Kupinovo és Jarak között folyó harcban tűzértségünk megsemmisítő csapást mért a szerbekre és óriási veszteségekkel visszaverte őket. Mialatt a mi csapataink átkeltek a Drinán és megkezdtek az előnyomulást Szerbia belsőjébe, a szerb hadsereg egy része átkelt a Száván és benyomult a Szerémségbe, ahol Grabovci és Platicevo közt elsáncolta magát. Szeptember 11-én támadtuk meg a szerbek pozícióit és kivervén őket a sáncok mögül, teljesen megsemmisítettük az ellenséget ép úgy, mint egy héttel ezelőtt Mitrovicánál.

Napokkal ezelőtt megírtuk már, hogy mi is történt Pancsován, ahonnan tudvalevőleg a polgári lakosság egy része elmenekült. Erre vonatkozólag ma a következő újabb értesítéseket nyertük:

Pancsovától délre a Duna több ágra oszlik. Minden ilyen ág, illetve két ág egy-egy szigetet ölel körül. A szerbek egy ilyen kisebb szigetet szállottak meg tűzérséggel és erről a szigetről lövöldözték a várost, még pedig hatástalanul. Pancsova polgármestere erre közhirre tette, hogy főleg az asszonyok és gyermekek hagyják el a várost egy-két napra. Ez meg is történt.

Ma már teljesen helyreállott a nyugalom és a menekülők visszatértek otthonaikba. Joanovich Sándor kormánybiztos ugyanis szeptember 13-án délelőtt értesítést kapott a mi hadseregünk vezetésétől, hogy a Borcsa és Bárányos községeknél áttört szerb katonaságot csapataink teljesen megsemmisítették.

A szerbek betörésével kapcsolatosan kalandos hírek terjedtek el arról is, hogy Zimony városát megszállotta az ellenség. Mint beavatott helyről értesülünk, Zimony városát a mienk és az ellenség egy percig sem birtokolta. Csak annyi igaz a híresztelésből, hogy Zimony polgári lakossága egy időre elhagyta a várost, nehogy az esetleges bombázástól szenvedjen. A katonaság egy percre sem hagyta el a várost. Ugyanilyen volt a helyzet Pázuában is.

tány urat s ép ő neki kellett elesnie. Aztán megsebesült a lábán. Kutyaiba sem vette sebet, tovább vezette a rohamot. Akkor kapta a második golyót, egyenesen a szívébe. Még ennyit tudott szólni:

— Csak előre, fiúk! — lebukott lováról... a vér patakként ömlött melléből... felsóhajtott... egy női nevet mondott, a menyasszonyáét... aztán szemeit lezárta örökre... Ugy sirtunk mellette, mint a gyermekek!

VOLT OROSZ-JAPÁN MEGEGYEZÉS!

Berlin, szeptember 16. Az orosz foglyok között vannak Amurból való mongolok is, akik azt mondják, hogy őket már tavasszal szállították a nyugati határra. Ebből kiderül, hogy az orosz-angol-japán megegyezés már akkor megvolt. Japánország biztosítása nélkül Oroszország nem mert volna az Amur-vidékről csapatokat szállítani nyugatra.